

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה
והתעמקות בענייני
פרשת שלח לך
תשפ"א

סרקו להורדה

www.rachlin.org.il

**להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'
02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.**

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת שלח לך תשפ"א – סוד חטא המרגלים – באיזו זכות קמה מדינת ישראל?

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם?

אנחנו בפרשת שלח לך תשפ"א, פרשת המרגלים, ויש בה הרבה סוגיות כבדות ומורכבות. מה שנסיק, נסיק בעזרת ה'. בשם ה' נעשה ונצליח.

איך התחיל כל הסיפור של המרגלים? באו למשה רבנו ואמרו לו שכדאי לשלוח מרגלים. זה רעיון של העם, זה לא ממושה, זה לא מה' יתברך להבדיל. זה מהעם. עם ישראל רצו לשלוח מרגלים.

מה היתה הטענה שלהם? מה היתה טענתם בניהם? שה' יתברך הבטיח שכשניכנס לארץ נמצא בתים מלאים כל טוב, אוצרות וכל מה שצריך, הרבה שפע גשמי שעם ישראל לא טרח עליו. וסברו עם ישראל שיושבי הארץ יודעים את זה, אז הם יטמינו את האוצרות כדי שכשעם ישראל יבואו לא ימצאו אותם, ואז כביכול כשאנחנו לא נמצא את האוצרות לא יתקיים דבר ה' ויהיה חילול ה' – תראו, הם פה באו עם טענה של כביכול קידוש ה' – ולכן כדאי ללכת עכשיו לתור את הארץ, לשלוח מרגלים, לסמן את המקומות איפה שיושבי הארץ מטמינים את האוצרות, מסתירים אותם. לכשניכנס לארץ נדע את המקומות, ואז יתקיים דבר ה'.

משה רבנו קיבל את זה. משה רבנו עבד נאמן, רועה נאמן, עניו מכל אדם, גדול הנביאים – הוא לא יעשה דבר כזה בלי לשאול רשות מבורא עולם. הוא פנה לבורא עולם וסיפר מה שאמרו לו. בורא עולם אמר לו, על פי חכמים: 'אותך הם יכולים לרמות כי אתה בשר ודם, אבל אותי לא יכולים לרמות. זו לא המטרה האמיתית שלהם. המטרה האמיתית שלהם היא להוציא דיבה רעה על הארץ.'

'אז מה לעשות? שאל משה רבנו. ה' אמר לו: "שלח לך". מה זה "שלח לך"? 'אם אתה רוצה, תשלח. אתה לא חייב לשלוח את המרגלים. נתן לו שיקול דעת.

יש פה דקויות מאד מאד רציניות. בזמן המעשים האלה עם ישראל היה במדבר בהנהגה של גילוי פנים מוחלטת כמעט. משה רבנו איש האלוקים, הוא לא יעשה שום דבר בלי לשאול את אבא שבשמים.

ממה נפשך? אם יש הסתר פנים, אז כל אחד עושה מה שהוא מבין, ובמישור הלאומי: יש את המנהיגים, ואם יש אורים ותומים אז יש אורים ותומים, ואם אין, אז קודם כל לפי ההלכה וגם לפי המומחים ולפי המלך, בסוף עושים מה שמחליטים ונושאים בתוצאות – היום אין מלך, היום יש ממשלה, ראש ממשלה וכל אלה – כך היה בזמנו. אם זה זמן של הנהגה של גילוי פנים, המטרה היא שאנחנו, בני אדם, נתבטל בפני ה' יתברך והוא ינהיג אותנו.

אבל יש פער עצום בין איש האלוקים לבין כלל עם ישראל. איש האלוקים הוא משה רבנו, גדול הנביאים. הוא זכה שה' יתברך ידבר אליו "פנים אל פנים", "פָּה אֶל פֶּה". עם ישראל לא בדרגה הזאת. גם מרים הנביאה ואהרן הכהן לא היו בדרגה הזאת. וראינו את המכשלה שהיתה בפרשה הקודמת. ה' העמיד אותם במקום, בלשונו, 'אתם לא כמו משה רבנו, אתם כשאר הנביאים'. 'לא קם כמשה'. אז התפקיד של משה רבנו קשה מאד, הוא לתווך בין רצון שמים לבין המצב של העם.

עכשיו, במדבר הכל הנהגה מעל הטבע בתוך הטבע – אנחנו לא צריכים לטרוח על הפרנסה, יורד מן השמים, ענני כבוד, נוסעים על פי הדיבור, חונים על פי הדיבור – הכל על פי הדיבור, כל דבר ודבר ה' יתברך אומר למשה, אם משה רבנו לא הבין או לא ידע, הוא שואל ה', עונה לו, פלא פלאות.

אבל זה פלא פלאות למי שבדרגה של משה רבנו. למי שבדרגה של כלל עם ישראל זה לא תמיד קל, אולי בא לו לקושש כמה עצים בשבת – הפרשה הזאת מסתיימת עם המקושש. כל אחד בתוך הדרגה שלו – יותר גבוהה, פחות גבוהה. שלא נדבר על הערבוב עם הערב רב, אנחנו מדברים עכשיו על עם ישראל שמעורבבים טוב ורע גם, כל אחת מהבריות.

אז כאן משה רבנו נמצא ב'עמדה עדינה', כמו שאומרים. כתוב: 'הבא לְטָהֵר – מסייעין אותו', עוזרים לו, 'הבא לְטָמֵא – פותחין לו'. באו המרגלים, אז אולי הם רימו את משה רבנו, משה רבנו עשה כמו שצריך והתייעץ עם בורא עולם. בורא עולם אמר לו 'הם מרמים אותך', ולכן הוא ידע שהם מרמים, ולכן הוא ברך את יהושע בן נון, הוסיף לו את היו"ד. יש מחלוקת אם הוא הוסיף לו או שכבר היה לו, לא משנה, אבל הוא דאג לתלמיד שלו, לחסיד שלו. ופָּלַב דאג לעצמו והלך לקברי אבות, השתטח וניצל, זו עוד סוגיה מעניינת. בכל אופן, הוא ברך את יהושע שייה יושיעך מעצת מרגלים'. זאת אומרת שהוא ידע בהחלט שהם הולכים להוציא כנראה, כל הסיכויים, דיבת הארץ.

ברגע שהם רצו כבר לשלוח מרגלים ה' אמר לו: 'אם הם כבר שולחים מרגלים, אתה תבחר את המרגלים, לפחות שיהיו אנשים הכי טובים, הכי צדיקים כדי שלא תהיה תקלה על ידם'. והוא בחר אותם. לא רק שבחר אותם משה, הוא התייעץ עם ה' עוד פעם: 'האם האנשים האלה מתאימים?' ה' אמר לו: 'כן, הם הכי טובים'. אומרים חכמים שהם היו בדרגה מאד גבוהה, בדרגה יותר גבוהה מיהושע בן נון, כי הם הוזכרו קודם והוא הוזכר במקום החמישי.

אז יש לנו פה: גדולי ישראל, שנבחרו על פי משה, שקיבלו חותמת מה' יתברך ישתבח שמו לעד שהם הכי טובים שיש – והם הלכו והוציאו דיבה רעה על הארץ. כל הדור הזה מת במדבר, לא נכנסו לארץ ונהיתה 'בכיה לדורות' – זה היה בתשעה באב, בית ראשון ובית שני נחרבו בתשעה באב בגלל הבכיה לדורות, והעונש הזה מתחלק, עם ישראל מקבל מכות מזה בכל הדורות.

עכשיו תראו מה קורה פה! תראו את הכח שיש לעם כשהם מתחילים להתארגן לעשות משהו לא טוב. והנה אלה גם המנהיגים של העם שמתארגנים ביחד למרוד בה'.

גדולי החסידות אמרו שהם התכוונו לשם שמים – הם רצו להישאר בהנהגה האלוקית במדבר ולא רצו לרדת לתוך הטבע. נכון, יכול להיות שהם התכוונו לשם שמים. אבל אם הם התכוונו לשם שמים, למה קיבלו עונש כל כך קשה? גם אדם הראשון, אומרים שהתכוון לשם שמים ב'ביסי' הראשון שאכל, ב'ביסי' השני זה כבר לא היה לשם שמים.

אלא מאי? כשאדם טוען שהוא 'לשם שמים' צריך מאד להיזהר, הוא צריך לבדוק את עצמו, וגם אחרים בודקים אותו, מה זה לשם שמים. הרי חכמים אומרים שהם לא רצו להיכנס לארץ כי הם לא רצו לאבד את ה'משרה' שלהם, כי הם היו ראשי ישראל במדבר, לכשיכנסו לארץ יחליפו אותם – אהה, אז יש כאן נגיעה של כבוד, שררה, אולי הנאה כלכלית. עם ישראל עם קדוש, "ממלכת כהנים וגוי קדוש", צריך הנהגה קדושה, ממש לשם שמים, כמו שמשה רבנו היה לשם שמים כל הזמן.

אז פה בגלל שהוא איש האלוקים לפעמים מנטרלים אותו, מנטרלים אותו. ראשי ישראל נטרלו את משה בעצם – קודם רימו אותו, ואחר כך כבר 'הבא ליטמא פותחים לו'. אבל מבחינת שמים היה ביכולתו של משה להגיד 'לא, לא שולחים מרגלים', כי ה' אמר: "שלח לך", 'אתה קובע'.

עכשיו, מה היתה המציאות בארץ? המציאות בארץ היתה שהיו פה באמת העמים, 'שבעת העממים', ובאמת ארץ מיוחדת זבת חלב ודבש ופירות עצומים, שפע רב, ובאמת היו בני ענקים, היו נפילים, ובאמת היו עמים חזקים – בטבע המרגלים לא שיקרו. אלא מאי? שאנחנו לא בטבע. גם במדבר לא היינו בטבע, וגם בזמן כיבוש הארץ היינו אמורים להיות לא בטבע – אם לא היתה עצת המרגלים ודיבת הארץ, היינו כובשים את הארץ בלי שום מלחמה, בלי שום בעיה, מעל הטבע.

לפי חכמים יש מחלוקת אם הוא נתן למרגלים את המטה שלו, 'מטה האלוקים', כדי שאם יהיו בסכנה יראו את השם המפורש שחוקק במטה, ואז הגויים יברחו מהם, יפחדו, או שנתן להם שם ממש בן י"ב אותיות שיזכירו את השם וינצלו. ובאמת הם ניצלו מהנפילים – אבל כשיש אינטרס האמת לא מעניינת אף אחד! מי שנגוע ויש לו אג'נדה' כמו שאומרים היום, משלו – האמת לא חשובה לו, חשובה לו האג'נדה שלו והאינטרסים. זה מה שהיה למרגלים. גם אם הם ניצלו וגם אם הם ראו שאפשר, זה לא מה שמעניין אותם, מה שמעניין אותם זה להוציא את הדיבה על הארץ ולהישאר במדבר.

ותמיד יש את השאלה הגדולה: 'איך אנשים עצומים כאלה נפלו ככה? הם לא הראשונים. 'אל תאמין בעצמך עד יום מותך', 'כל הגדול מחברו, יצרו גדול ממנו' – יש לו יצר יותר גדול.

ופה אנחנו עוברים לסוגיה 'מה ההבדל בינם לבין יהושע וכלב'?

יהושע "נער לא ימיש מתוך האהל", הוא נדבק דבקות מוחלטת ברבו משה רבנו, היה התלמיד שלו והשמש שלו ובסוף ממשיד דרכו. זה מה שנקרא 'התקשרות', כמו חסיד לרבי, לגמרי – אז הוא בהנהגה של הרבי, אז הוא שמור. כלב לא היה חסיד כל כך, מבחינה זו שהוא לא היה דבוק במשה כמו יהושע – אבל הוא נדבק באבות הקדושים, הלך להשתטח על קברי צדיקים. הוא היחידי שנכנס לחברון מכל המרגלים, וזה הציל אותו. זאת אומרת, היתה בו ענוה ויראת שמים ופחד, הוא פחד להיכשל. לא היתה לו ההגנה של הרבי, כי הוא לא היה בהתקשרות וביטול כמו יהושע, אז הוא הבין: 'לא מהרבי הזה, אז לפחות מאבותינו הקדושים – נלך אליהם'. וזה הציל אותו, וזה הציל את יהושע. ואלה הגדולים והעצומים, שאר המרגלים, חטאו והחטיאו בצורה מזעזעת.

עכשיו סוגיה נוספת: כשהם חזרו והתחילו להוציא את דיבת הארץ כלב בן יפונה התחיל להשתיק אותם ולדבר, וגם יהושע בן נון. וזה היה במעמד משה רבנו וכל עם ישראל. המרגלים ראו שאם שני הצדיקים האלה ממשיכים בדיבורים שלהם, הם יצליחו 'לגייס את דעת הקהל' כמו שאומרים היום, לטובת ארץ ישראל, לטובת כיבוש הארץ. מה עשו? אומרים חכמים, כל אחד מהמרגלים הלך לאהל שלו, כל אחד הלך לשבט שלו, והתחילו שמה 'לחמם', להסית ולהדיח קודם כל את בני משפחתם – להגיד להם שזו סכנת נפשות וכולם ימותו ו'מה יהיה?'. ואז התחילו לבכות ולצרוח באהל שלהם, ואז השכנים שמעו... בקיצור – הם 'גייסו את דעת הקהל' מלמטה עד שכל עם ישראל בכה בכיית חיים.

יש פה חטא של כפיות טובה. גם אדם הראשון נכשל בכפיות טובה, וגם המרגלים וכלל עם ישראל – הם נכשלו בכפיות טובה, שהם ראו את הנסים והנפלאות שה' עשה שהוציא אותנו ממצרים ואת כל הדרך איך הוא מפרנס, זן ומפרנס, ושומר על עם ישראל. דבר כזה לא היה מעולם לשום אומה וגם לא יהיה לשום אומה עד הגאולה השלמה – ראו הכל, שמעו הכל, ידעו הכל.

מה הם אמרו? תקשיבו טוב, הם אמרו: "נתנה ראש ונשובה מצרימה". אמרו חכמים: מה זה "נתנה ראש"? – נמנה לנו ראשים חדשים, מנהיגים חדשים. במקום משה ואהרן את מי הם בחרו? את דתן ואבירם. תקשיבו טוב כמה שזה מזעזע: את משה ואהרן, "איש האלוקים" ו"הכהן הגדול", הם החליפו בדתן ואבירם – שני רשעים, חוטאים ומחטיאים, שעוד במצרים העזו פנים, שכל הזמן הם היו מה שנקרא היום 'באופוזיציה', אופוזיציה חצופה, הם "יצאו נצבים", אנשים קשים, אנשים חצופים – אותם הם רצו לשים במקום משה ואהרן, כדי מה? – כדי ש"נשובה מצרימה", היה עדיף למות במצרים, היה עדיף למות במדבר מאשר ללכת למות בכיבוש ארץ ישראל.

המשימה שהי' יתברך שם בפני עם ישראל היתה משימה קשה. תקשיבו טוב, לבוא ולכבוש את הנפילים האלה, שאנחנו היינו כחגבים בעיניהם, זה נשמע באמת שאין לנו סיכוי. זה בטבע – אבל אבא שבשמים רצה שנכבוש אותם מעל הטבע, הוא היה כובש אותם. כל הזמן שהיינו עד אז במדבר היה כדי להכין אותנו שנאמין בהי' – הוציא אותנו ממצרים, מכות מצרים, קריעת ים סוף, מה לא?

אז למה הם נכשלו עוד פעם? למה הם נכשלו עוד פעם? בגלל שבאמת הניסיון, מבחינת בן אדם שנמצא בטבע או עם שנמצא בטבע, הוא ניסיון קשה – זה נראה לא הגיוני, איך, איך יהיה דבר כזה? אבל הם היו צריכים להבין ולדעת ולבטוח באבא שבשמים – הוא הבטיח והוא יקיים, כמו שהוא קיים. וזה לא מה שהם עשו.

הי' יתברך אמר שכל הדור הזה לא יכנסו לארץ, ורק הדור הבא יכנס. אם הדור הבא, הבנים שלהם, גם לא יהיו ראויים, זאת אומרת גם הם לא יהיו באמונה ובביטחון ובדבקות בהי' כראוי – אז גם הם לא יכנסו לארץ. ככה, תקשיבו טוב, 'עד אלף דור', ככה מובא, 'עד אלף דור'. מה היה קורה אם חלילה עד אלף דור כולם היו לא ראויים? מה אחר כך, הרי הוא נשבע לאבותינו?

עכשיו אנחנו קופצים מהזמן ההוא לזמן של שיבת ציון של הזמן הזה – השואה וקום המדינה: לפי מה שאמר הי' יתברך, אם הדור לא ראוי הוא לא יכנס לארץ, הוא לא יירש את הארץ. וכי הדור שלנו, דור תש"ח, היה דור ראוי מבחינת עבודתו יתברך? לכאורה נראה רחוק מאד. היו ביניהם הרבה סוציאליסטים, כופרים, מתבוללים. היו גם צדיקים כמובן, תלמידי הגר"א, תלמידי רבנו הבעל שם טוב הקדוש, אבל הם היו מיעוט. הם גם לא יזמו ועמדו בראש כל התנועה הזו, התנועה הציונית. ובכל זאת – הנה, זכינו לארץ.

גם במקרה הזה, המעשה הזה של הציונים שבאו לפה היה מעשה לא רגיל, לא נורמלי, לא אנושי – יהודים שלא ידעו להילחם, שלא ידעו לעשות שום דבר בטבע, רובם עסקו בתורה או שהיו סוחרים או קצת עבדו את האדמה באירופה, עברו שמה השפלות ופוגרומים וצרות – פתאום קמו פְּלִבְיָא ומסרו את הנפש לעלות לארץ להקים פה מדינה, וגם אומות העולם הסכימו להקמת בית לאומי.

כל המנהיגים ששלטו לא היו דתיים – אז זה דור זכאי? אז מה התשובה לזה? לפי עניות דעתנו כמובן, מה אנו מה חיינו, התשובה היא ככה: כשמגיע הזמן – הזמן גורם, גם אם אין זכות, גם אם הדור לא מתאים. הוא אמר 'עד אלף דור'. למה עד אלף דור? "קֶץ שָׁם לַחַשְׁדָּ". אם באלף דור לא היתה זכות – היה מייסר אותם, אבל היה מכניס אותם.

ככה הי' יתברך מייסר את עם ישראל בשואה, מייסר את עם ישראל בכיבוש הארץ, בהקמת המדינה, ועד היום עוברים ייסורים קשים, שכול וצרות, וזה עוד לא נגמר. אבא שבשמים מייסר אותנו כי הגיע הזמן, כי זה בתהליך של הגאולה השלמה. ולכן – יש זכויות, אין זכויות, ראויים או לא ראויים, ראויים יותר ראויים פחות – ובכל זאת החלוצים מקימי המדינה היו ראויים מהרבה מאד בחינות. הם מסרו את הנפש בשביל כלל עם ישראל. נכון שהם לא רצו להקים פה מדינה ששומרת תורה ומצוות, אבל מבחינת האחדות בכלל עם ישראל הם מסרו את הנפש להקים פה מדינה, שיהיה מקום מקלט לכלל עם ישראל. וזה לא היה מעשה בטבע, כי לא היה מאיפה, לא היה מה, לא היה כלום, לא נשק, לא כסף, לא כלום – יש מאין, המדינה הזאת קמה ומתקיימת יש מאין.

האנשים האלה שיכלו לשבת באירופה ולהיות אנשים פרטיים, משהו מבפנים בער להם. אוקי, בער להם להיות ככל העמים, שתהיה גם לנו מדינה – זה נשמע לא על פי התורה, לא מה שהי' רוצה. אבל 'משלא לשמה יבוא לשמהי' – בכל זאת מסירות נפש עצומה בגוף ובנפש, מסרו את הנפש, באו בשמחה לכבוש את הארץ ולעבוד את האדמה ולשתול פה ולחיות פה, אנשים שאולי היו אינטלקטואלים שלא ידעו לעבוד את האדמה גם הלכו ועבדו את האדמה, הרבה שוויון היה, יחסית למה שיש היום היה יותר שוויון חברתי – אני זוכר את זה, כשהייתי פה פעם ראשונה בארץ בשנת 68' למנינם היתה אחדות, היתה הרגשה של שיתוף, אנשים היו מאד צנועים מבחינה כלכלית, היה זמן אחר לגמרי ממה שרואים היום. גם היום טוב. יהיה עוד יותר טוב, בעזרת הי'.

הרבה בחינות של מסירות נפש, אמת, דבקות במטרה, אהבת ישראל – אלה דברים שאבא שבשמים מחשיב אותם, ולכן 'עבירות שבין אדם למקום יום הכיפורים מכפר', אבל 'עבירות שבין אדם לחברו' הוא לא מכפר עד שיפייס את חברו. וכאן היתה אהבה ומסירות בשביל הכלל, "חֲבוּר עֲצָבִים אֶפְרָיִם הִנָּח לו", אפילו שהם באו עם דעות לא לפי דעות התורה, בגלל שהיו באחדות – וגם היתה

מחלוקת, כן, לא משנה, אבל סך הכל ככלל כולם רצו לבנות ולבוא אחרי אלפיים שנות גלות – הדבר הזה הוא זכות עצומה, זכות עצומה.

אז גם הגיע הזמן, וגם היו כמה עניינים של מסירות נפש למען הכלל. אלה לפי עניות דעתי וגם הייסורים הנוראיים, גם של הפוגרומים קודם ואחר כך של השואה ואחר כך של המלחמות – כל זה נתן פתח לזה שתקום פה מדינה. ומה יהיה עם המדינה שלנו? ה' יעזור שיבוא משיח במהרה ברחמים ויציל את כולנו ויתקן את העולם.

עד כאן לפעם הזאת.

לחיים! לחיים! לחיים!

לבטוח בה' יתברך, לא לחיות בטבע! הטבע זה רק סעיף אחד. יש גם מעל הטבע, ויש מעל הטבע בתוך הטבע. ה' יתברך יכול להושיע ולגאול אותנו בשניה אחת. הטבע לא מהווה שום מכשול, כלום, רק שנעשה תשובה ונהיה אנשים טובים!

לחיים! לחיים! לחיים!

ברוכים תהיו!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

בשבח והודיה אינסופיים לבורא עולם יתברך וישתבח שמו לעד

אנו מתכבדים להוציא לאור עולם את הספר הקדוש:

”איש האלוקים”

משנתו של הבעל שם טוב הקדוש זי"ע

כפי שמשתקפת מהספר ”שבחי הבעל שם טוב”.

מאת כ”ק האדמו”ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט”א

**בשעה טובה ומוצלחת הגיעו הספרים מהדפוס!
נשמח מאוד לשלוח לכם ספר הביתה ללא כל עלות.**

אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002.

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום, חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואינסופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו!

אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון אינסופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינוס! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לנו לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינוס, כי דלונו מאד! אנא רחם עלינו!

יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם! רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!